

Asociația Creștină Sabina Wurmbrand
Căsuța Poștală 12, OP 74
București, 062580, România
Email: apel@asociatiacrestinasabinawurmbrand.ro
Pagina Web: asociatiacrestinasabinawurmbrand.ro

Decembrie 2018

“Și Se mira de necredința lor.” (Marcu 6:6)

Pastorul Richard Wurmbrand a suferit 14 ani în închisorile comuniste din România. Soția sa, Sabina, a fost deasemeni închisă pentru credința sa în Hristos aproape trei ani, în unele din aceleași închisori

Dintr-o meditație biblică nepublicată a pastorului Richard Wurmbrand:

Fiul lui Dumnezeu se miră

El a venit la ai Săi și L-au primit într-un grajd. Mai târziu, niște simpli păstori au venit să I se închine. Cel mai probabil nu au adus lapte sau brânză pentru Maria și Iosif. Ei au fost urmași de magi, înțelepți bogați care veniseră de departe și aduseseră daruri prețioase; dar dându-și seama că ar putea avea probleme cu regele local, Irod, dacă continuă să se închine Mântuitorul, nu s-au mai întors niciodată. Aparent, lor nu le mai păsa de Cel pe care îl recunoscuseră drept Rege al poporului ales. Dar Fiul lui Dumnezeu nu putea decât să se minuneze cum coborârea Lui pe pământ a produs atâta tulburare chiar și un măcel crud al nevinovaților în micul oraș Betleem.

Pe măsură ce a crescut, Domnul a continuat să se mire de această lume ciudată. Pe de o parte, s-a minunat de lipsa de credință a rudelor sale apropiate. "Dar Iisus le-a zis: "Un proroc nu este disprețuit decât în patria Lui, între rudele Lui și în casa Lui." (Marcu 6: 4). S-a minunat să găsească cea mai puternică credință acolo unde se aștepta cel mai puțin (armata romana de ocupație care nu era de origine evreiască), în timp ce în propriul său popor găsea necredință. Astfel putem citi, "pe cand intra Iisus in Capernaum, s-a apropiat de El un sutaș, care-L ruga și-I zicea: "Doamne, robul meu zace în casă slabănog și se chinuie cumplit." Iisus i-a zis: "Am să vin și să-l tămăduiesc. "Doamne", a răspuns sutașul, "nu sunt vrednic să intri sub acoperământul meu; ci zi numai un cuvânt, și robul meu va fi tămăduit. Căci și eu sunt om sub stăpânire; am sub mine ostași, și zic unuia: "Du-te!", și se duce; altuia: "Vino!", și vine; și robului meu: "Fă cutare lucru!", și-l face."

CITEȘTE ȘI DĂ MAI DEPARTE!

Cand a auzit Isus aceste vorbe, S-a mirat și a zis celor ce veneau după El: "Adevărat vă spun că nici în Israel n-am găsit o credință așa de mare."(Matei 8: 5-10)

În Ghetsimani, El a fost "însământat și uimit". (Marcu 14:33) Se întreba cum, un gest de iubire să fie folosit ca un gest de trădare. "(Iuda), care L-a trădat, le daduse semnul acesta: "Pe care-L voi săruta eu, Acela este; să puneți mâna pe El!" (Matei 26:48) Când a fost sărutat, Iisus a exclamat, cu neîncredere: "Iudo, cu o sărutare vinzi tu pe Fiul omului?"(Luca 22:48)

Iisus s-a mirat cum cel mai mare dintre apostolii Săi, Petru, l-ar renega repetat, în timp ce toată trupa de discipoli L-ar părăsi și ar fugi iar El, Creatorul întrupat, ar fi arestat de creaturile Sale!

După 430 de ani de sclavie în Egipt, evreii au asistat la miracolele incredibile pe care Dumnezeu le-a adus: cele 10 plăgi prin care i-a pedepsit pe egipteni, astfel încât evreii să poată fi eliberați. Cu toate acestea, când au fost martori la despărțirea miraculoasă a Mării Roșii, au fost speriați de carele egiptene care-i urmăreau. Plini de sarcasm, ei i-au spus lui Moise: "Nu erau oare morminte in Egipt, ca să nu mai fi fost nevoie să ne aduci să murim în pustiu? "

Moise a trebuit să le liniștească lipsa de credință: "Moise a răspuns poporului: "Nu vă temeți de nimic, stați pe loc și veți vedea izbăvirea pe care v-o va da Domnul în ziua aceasta; căci pe egiptenii aceștia, pe care-i vedeți azi, nu-i veți mai vedea niciodată. Domnul Se va lupta pentru voi; dar voi stați liniștiți. "(Exodul 14: 11-14)

Isus se miră de faptul că atât de mulți sunt martori ai minunilor Lui și totuși nu se minunează. Trebuie să se minuneze El în locul lor. El nu a fost descurajat de atitudinea oamenilor, ci "a făcut bine" (Faptele Apostolilor 10:38). Iisus este Dumnezeu. Cum poate Dumnezeu să se mire și să fie uimit de astfel de situații prerânduite? Ei bine, Domnul se pune în locul nostru în toate lucrurile. El nu a cunoscut păcatul, ci a devenit păcat pentru noi și a purtat pe cruce pedeapsa pe care noi o merităm. Se miră în locul nostru pentru că am pierdut obiceiul de a ne mira. De la Betleem la Golgota, Isus S-a minunat despre ceea ce a trăit. El se miră și de ceea ce se întâmplă astăzi. Uneori sunteți ignorați de cei pe care îi iubiți mai mult, chiar dacă ați făcut lucrurile potrivite. Nu poți avea o soartă mai bună decât cea a Stăpânului. Mirați-vă un pic, și imitați pe Isus, începând să faceți bine. Isus s-a mirat despre atitudinea oamenilor. El nu a căutat explicații. Când a întâlnit ură, El nu i-a cercetat cauza. El spune: "M-au urât fără teme". (Ioan 15:25) Același lucru este adevărat în domeniul spiritului. "Vântul suflă încotro vrea și-i auzi vuietul; dar nu știi de unde vine, nici încotro merge. Tot așa este cu oricine este născut din Duhul." (Ioan 3: 8) Unii cred, alții nu cred, unii sunt cruzi, unii sunt blânzi. În ceea ce te privește, nu trebuie să pierzi timpul cercetând "de ce" în privința unor atitudini. Preocupați-vă să faceți și să propovăduiți binele.

Închisoarea comunistă Jilava.
Intrarea spre celulele subterane.

Celulă cu paturi suprapuse, fără saltele, pe care deținuții erau obligați să doarmă. Soba, doar de decor niciodată încălzită în nopțile ger în timpul detenției la Jilava

Fotografie a pastorului Richard Wurmbrand în timpul detenției la Jilava

“Religia curată și neîntinată înaintea lui Dumnezeu, Tatăl nostru, este să cercetăm pe orfani și pe văduve în necazurile lor și să ne păstrăm neîntinați de lume.” (Epistola Apostolului Iacob 1:27)

Creștini ajutați cu darurile voastre! Un vis profetic împlinit !

Julia Andreevna Romanov,
născută în 1936, în momentul
arestării

[Sora Yulia Andreevna Romanov, acum având 82 de ani, ne-a trimis o lungă descriere a suferințelor ei în închisorile comuniste rusești. Pe scurt, ea a descris cum a fost arestată de către autoritățile comuniste sovietice la 11 octombrie 1971. Poliția sovietică a acuzat-o ca făcând parte dintr-o organizație creștină subterană denumită Consiliul Rudelor Creștinilor Întemnițați, condusă de Lydia Mikhailovna Vins, mama lui Georgy Petrovich Vins, lider creștin care era deja la a treia generație de creștini întemnițați datorită mărturiei lui creștine curajoase. În cele din urmă, Lydia Vins și fiul ei au fost eliberați din închisoare datorită protestelor internaționale și, întreaga lor familie a ajuns în SUA dați la schimb pentru doi spioni sovietici. Yuliya Andreevna nu numai că a rămas într-o închisoare sovietică, ci a ajuns pe aceeași pat de închisoare pe care fusese și doamna Vins, în închisoare.

Ea a avut un vis profetic împlinit cu privire la faptul că pedeapsa ei va fi redusă la jumătate, ceea ce a impresionat foarte mult pe toți ceilalți prizonieri și le-a atras atenția asupra mărturiei ei creștine. Încurajăm cititorii să caute partea pe care am reprodus-o în Buletinul informativ publicat în noiembrie 2018, putând-o găsi pe site-ul nostru: <http://www.asociatiacrestinasabinawurmbrand.ro/NL/110118-scrisoare-donatori.pdf> A doua jumătate a mărturiei ei continuă mai jos!]

Ajunsă adult, m-am rugat o dată la Domnul: "dacă vrei să mă folosești chiar și într-o închisoare, sunt gata!"

De îndată ce am intrat în celula supraaglomerată din centrul de detenție preliminar (KPZ), am auzit o fată al cărei nume l-am aflat ulterior ca fiind Vera (Credință, în română) cântând imnul creștin "Nu te întrista, sufletul meu drag." Am fost atât de fericită și am întrebat-o: "Ești credincioasă?" Ea a răspuns: "Nu!" I-am spus: "Cum de ne cânti imnurile, atunci!" Ea a explicat: "mama mea este credincioasă, credincioșii au venit la noi acasă, au cântat aceste imnuri, așa că le-am învățat." Apoi ea a spus: "Yuliya, când ai intrat în celula noastră, fața ta arăta deprimată, așa că am decis să te încurajez cântând o melodie pe care mi-am imaginat că o cunoști! Chiar mai mult, vreau să știi că ești aici în această celulă de închisoare la cererea mea!" Surprinsă fiind, i-am spus: "Cum este posibil? La urma urmei, nu ne cunoaștem una pe alta!"

Vera a început să-mi povestească despre ea: "Sunt deja de 4 ani sub interogatoriu, am fost separată de copilul meu și sunt nevinovată! Astăzi am vrut să mă sinucid. Dar, înainte de a lua o astfel de hotărâre dramatică, pentru prima oară în viața mea, m-am rugat: Doamne, dacă e adevărat că Tu ești, trimite-mi o femeie credincioasă în celula mea! Și acum (prin apariția ta aici) este evident pentru mine că există un Dumnezeu!" După ce mi-a spus toate astea, era pe punctul de a fi luată la o altă sesiune de interogatoriu și mi-a cerut: "Să ne rugăm împreună, ca să ajung din nou în aceeași celulă cu tine, să continuăm să fim împreună!" Închisoarea de la Kiev era imensă, deținând aproximativ 5000 de oameni! Plină de o credință subită, i-am spus imediat Verei: "Sigur că vom fi în aceeași celulă!" Când a plecat, l-am rugat pe Domnul în rugăciuni fervente, să ajung în aceeași celulă cu Vera!

Între timp, am fost dusă într-o celulă de tip cutie, doar o ușă, nici o masă, nici un scaun, nici o fereastră. Am văzut toate zidurile și întreaga podea pătate cu sânge proaspăt! Am fost îngrozită în acel moment și m-am lăsat în genunchi și am început să-i cer Domnului să-mi facă credința fermă și să-mi ajute mintea să nu cedeze. Mi-am dat seama că este o cameră de tortură! Nu știu cât timp am stat acolo. Usa s-a deschis și am fost escortată afară.

S-a dovedit a nu fi fost așa cum mi-am imaginat! Am aflat mai târziu, că cineva a încercat să se sinucidă în acea celulă prin tăierea venelor, prin urmare, de acolo erau urmele de sânge.

M-au dus la etajul 4. Pe drum m-am uitat întâmplător în oglindă și nu m-am recunoscut: albisem complet cât timp mă aflasem în această celulă îngustă. Părul meu întreg era negru când intrasem acolo. Aveam 35 de ani.

Când m-am întors în celulă generală, înainte să pot ajunge la patul meu, (care obișnuia să fie folosit, așa cum am explicat mai devreme, de faimoasa prizonieră creștină Lydia Vins) a intrat în aceeași celulă, Vera! Rugăciunile mele fuseseră împlinite! Cât de plină de bucurie am fost, aflând că, mai mult de atât, patul ei era lângă al meu! Deci, Domnul a răspuns din nou rugăciunilor mele și părtașia noastră a putut continua. Curând, Vera a fost reabilitată și eliberată. Acuzațiile penale împotriva ei erau false. Ea lucrase înainte la "Relații cu Publicul" într-un aeroport. Hoții furaseră niște obiecte și, fără știrea ei, le-au pus în locul ei de depozitare, și, până ce ea a putut dovedi că nu știa asta, a durat 4 ani de investigații până să fie reabilitată.

Eu însumi, fiind creștină (spre deosebire de prizonierii de drept comun) am fost interogată timp de jumătate de an înainte ca procesul să aibă loc. După proces, un avocat m-a vizitat în închisoare. I-am spus: "Am avut deja procesul (la care am primit o sentință de trei ani), este prea târziu pentru a mă apăra!" El a răspuns: "Cel care te-a interogată m-a rugat să vin la tine, ca să încerc să fac ceva pentru a-ți scurta timpul în închisoare; Voi încerca să te ajut!" I-am răspuns: "dacă Domnul va dori să-mi scurteze mandatul, va fi așa prin voi!"

Sora Yuliya Andreevna Romanov, în zilele noastre, împreună cu nepoata sa

Era un deținut care era responsabil de anunțarea tuturor răspunsurilor oficiale la toate petițiile făcute de prizonieri. Acest om mi-a cerut să scriu o scrisoare către Curtea Supremă, spunându-mi că această scrisoare va fi citită de apărătorul meu. La sfârșitul scrisorii mele, am adăugat: "Nu fac apel la mila voastră, aș vrea să văd dragostea voastră cel puțin o dată în viața mea".

M-am trezit într-o dimineață, simțind ceva foarte cald sub perna pe care dormeam. Nu am înțeles, și m-am gândit: "ce vor să-mi facă de data asta?" Am sărit în sus, lângă patul meu era o mică lampă, am scos de sub pernă un ziar făcut sul, l-am desfăcut, și în el erau 2 cartofi mari, fierți! Am înțeles imediat totul: prizonierii au aflat că în acea zi era ziua mea de naștere și au hotărât să-mi facă o surpriză! Am început să-i sărut și să le mulțumesc tuturor. Și dimineața, când am coborât din patul de sus, am văzut un fir mare de floare pe noptieră sub patul suprapus din scânduri și un afiș atârnat pe perete cu o urare de ziua de naștere!

Nu puteam să înțeleg cine ar fi putut să se gândească la mine. Ceilalți prizonieri mi-au spus: când te-au dus la spital, Zina, șefa de celulă, le-a spus tuturor: dacă Dumnezeu mi-ar arăta milă, Yuliya se va întoarce. Apoi a ordonat prizonierilor să facă rost de niște flori. Noaptea, Zina l-a întâlnit pe unul dintre bucătarii din închisoare și i-a cerut să gătească acești doi cartofi. De asemenea, a aranjat cu cineva să deseneze un afiș. Da, Domnul a fost foarte aproape de mine și m-a încurajat în mod miraculos în timpul acestor dureri și încercări!

A mai fost un incident pe care aş dori să-l descriu: Din greşală, am vărsat o supă de terci fierbinte pe umărul unei prizoniere. Aceşti prizonieri erau deţinuţi de drept comun închişi pentru crime violente. Înainte de a-mi putea cere scuze, mi-a turnat apă fierbinte pe faţă şi m-a ars. Fără a mă supăra, m-am aşezat şi ea a reacţionat: "Femeie, aceasta este prima dată în viaţa mea când am parte de o astfel de reacţie! De unde ai o asemenea o putere?" "I-am răspuns:" Domnul meu îmi dă această putere!" În timp ce mă schimbam, tot timpul vorbeam cu Domnul, să-mi trimită gândurile şi sentimentele potrivite. Totuşi, colegii mei deţinuţi, s-au răzvrătit împotriva acestei prizoniere de drept comun şi au adresat o petiţie comandantului închisorii, care m-a chemat să semneze plângerea gata redactată. Am întrebat: "Ce se va întâmpla dacă semnez?" Şefa de celulă a răspuns: o vor pune într-o carceră de pedeapsă pentru o perioadă de 6 luni! După răspunsul său, am luat plângerea şi, în faţa tuturor, am rupt hârtia în bucăţi.

Fiind foarte bolnavă am fost dusă la spitalul închisorii. Medicul din închisoare m-a ridiculizat cu sarcasm spunând: "Eşti o creştină baptistă! Dumnezeuul vostru să te vindece!" M-am aşezat pe pat şi am strigat pe Tatăl Ceresc, gândindu-mă că poate voi muri curând şi nu voi mai vedea oamenii apropiaţi şi dragi inimii mele: mama, fiica, sora sau prietenii mei. Am spus mental "la revedere" pentru ei. Dintr-o dată, o rândunică mică s-a aşezat pe marginea ferestrei camerei spitalului închisorii. Mi-am întins mîna spre fereastră şi, spre surprinderea mea, rândunica nu a zburat! Am luat pasărea în mâinile mele, apoi şi-a fluturat aripile întorcându-se pentru a sta pe pervazul ferestrei, părând că se uită înapoi la mine, ca şi cum ar spune la revedere şi a zburat! Am luat această pasăre ca pe un mesager din Ceruri pentru a mă alina şi a mă încuraja. Am simţit apropierea Domnului. În timp ce eram în închisoare, am compus nişte poezii creştine pe care mi le-am amintit mai târziu şi le-am scris, când am fost liberă.

În cele din urmă, în ziua eliberării mele, am lăsat în urmă atât de mulţi prizonieri. Mulţi dintre ei, fără să mă cunoască personal, auzind doar ce s-a spus despre mine, despre mărturia mea creştină, au venit de asemenea să-şi ia rămas bun de la mine. Când toţi am venit la poartă, autorităţile închisorii au ieşit să ne cunoască. Toţi erau foarte surprinşi de atâţia prizonieri care doreau să-şi ia adio de la mine! Apoi a existat o femeie supraveghetor de închisoare, care a venit plângând şi m-a îmbrăţişat. Toate autorităţile au fost foarte surprinse, unul dintre ei încercând să o mustre pe nume şi a întrebând-o: Tatyana Ivanovna, ce se întâmplă, de ce parte sunteţi? Ea a răspuns: "(Nu înţelegeţi) cât de multă bine mi-a făcut (Yuliya) în acest un an şi jumătate de închisoare!" Apoi m-a strâns în braţe!

Când am ajuns la ieşire, toţi prizonierii mi-au cerut: "Yuliya, când ieşiţi de aici, priveşte înapoi către închisoare! Am făcut asta şi am văzut cum deţinuţii se urcaseră pe acoperişul sălii de mese şi toată lumea mi-a făcut cu mâna, unii cu o batistă, cineva cu un şorţ şi femeia supraveghetor se urcase pe unul dintre turnurile de pază şi de acolo ea îmi facea semn de rămas bun.

Până la sfârşitul vieţii mele nu o pot uita! Câte favoruri mi-a arătat Domnul când eram sub interogatoriu, în timpul închisorii dure şi cum un astfel de adio de neuitat se datora şi marelui Său har! Laudă şi glorie Lui! Dacă mărturia mea încurajează chiar şi un singur suflet, atunci nu am scris toate acestea în zadar! Rămâneţi cu Domnul, dragi prieteni în Hristos şi rugaţi-vă pentru mine. Cu saluturi calde tuturor - Yuliya Andreevna Romanov.

Creștini ajutați cu darurile voastre!
Preotul Filip CRĂCIUN (decedat*) a suferit 9 ani
de închisoare comunistă pentru credința sa

S-a născut într-o familie cu 12 copii. A absolvit Teologia în orașele Alba Iulia și Iași. Prima dată, a fost închis între 1945-1947 în Uniunea Sovietică. Apoi guvernul comunist roman l-a arestat pentru că a refuzat să facă parte din bi-serica recunoscută de stat și

a fost închis în 6 închisori diferite din 1948 până în 1955. A fost arestat din nou pentru că a ținut adunări bisericești ilegale și studii biblice între anii 1959 și 1960. În 1964 a devenit preot hirotonit.

Iată cum a descris viața grea din închisorile comuniste din România: Când a fost arestat, a fost ținut timp de o săptămână într-o celulă subterană, cu picioarele în apă până la genunchi. Apoi a fost ținut în închisoarea de la Baia Mare pentru un an întreg într-o celulă, în întuneric total. Din când în când era stropit cu apă rece sau scos din celulă pentru a fi bătut. Și-a păstrat sănătatea mintală prin rugăciunea neîncetată. Primea puțină rație de hrană odata la două zile. Părintele Crăciun a fost apoi transportat la Dunăre, în lagărul de muncă forțată, în barăci neîncălzite pe timpul iernii. Trebuiau să meargă zilnic la aproximativ 15 km pentru a lucra, și oricine se prăbușea era împușcat. Mulți deținuți care au murit de foame, înghețați sau torturați au fost îngropați în morminte comune. Fiind încă tânăr, a supraviețuit și a fost eliberat după patru ani. Acești prizonieri au fost avertizați să nu dezvăluie prin ce au trecut sau vor fi arestați din nou. Într-adevăr, el a fost rearestat timp de 11 luni după ce a fost descoperit participând la întâlniri creștine ilegale, organizate în mod secret pentru a-l ajuta să devină preot.

409	Власенко	Валентин	Меродиевич	1958	Украина
410	Болыф	Андрей	Корнеевич	1958	Казакстан
411	Курен	АЛЕКСЕЙ	ЛЮБЛЕВИЧ	1958	Россия
412	Левен	НИКОЛАЙ	ВИСТОРОВИЧ	1958	Казакстан
413	Романюк	Владимир	Николаевич	1958	Украина
414	Тиссен	Давид	Давидович	1958	Россия
415	ТУРНЕВИЧ	Василий	Тарасович	1958	Украина
416	Бычков	Степан	Павлович	1959	Украина
417	ДРИСВЯНИКОВ	АЛЕКСАНДР	АЛЕКСАНДРОВИЧ	1959	Россия
418	СВЮРЦОВА	ЛЮБОВЬ	НИКОЛАЕВНА	1959	Россия
419	Варавин	Виталий	Федотович	1959	Россия
420	Дубицкий	СЕРГЕЙ	АДАМОВИЧ	1959	Россия
421	Ляченко	Борис	Владимирович	1959	Украина
422	Ткаченко	ИВАН	ИВАНОВИЧ	1959	Казакстан
423	МАРЧЕНКО	Станислав	Павлович	1960	Украина
424	Донченко	Александр	Максимович	1960	Украина
425	Отмаков	Венчамин	Александрович (Валерьянов)	1960	Узбекистан
426	Савченко	Михаил	Михайлович	1960	Эстония
427	Фадеева (ШВЕЦОВА)	ДИНА	ВЛАДИМИРОВНА	1961	Алания
428	ШВЕЦОВА	АННА	ВЛАДИМИРОВНА	1962	Алания
429	Богодимов	Александр	Валерьевич	1962	Эстония
430	Миняков	Павел	Дмитриевич	1962	Эстония

Creștini ajutați cu darurile voastre

Exemplu de listă pe care misiunea noastră a reușit să o elaboreze, cu peste 480 de bătrâni creștini bapțiști care au suferit pentru credința lor în fosta Uniune Sovietică. Pedepsa cu închisoarea a fost de la 2 ani până la 18 ani de închisoare. Dacă ar fi adunați, anii de condamnare la închisoare arătați în tabelul nostru prescurtat, ar însemna cel mai probabil până la peste 2000 de ani de închisoare. Cea de-a patra coloană indică anul nașterii și a cincea, țara de reședință actuală, Belarus etc.). Încercăm să obținem adrese exacte (cum ar fi Ucraina, Rusia, Kazahstan, astfel încât să putem trimite ajutor încurajator celor încă în viață. Am putut trimite ajutor la aproximativ 70 de astfel de creștini vârstnici vorbitori de limbă rusă și la peste 120 din alte țări care au fost sub comunism . Multe dintre mărturiile lor le puteți citi în buletinul nostru lunar. (Mărturiile disponibile pe internet la www.asociatiacrestinasabinawurmbrand.ro).

Darurile voastre ne-au permis să ajutăm financiar orfelinatul Agape din Pașcani, România, un orfelinat fondat de părinții mei, Richard și Sabina Wurmbrand; Liceul Richard Wurmbrand în Iași unde pot studia mulți copii din familii dezavantajate, și pe mulți creștini vârstnici (între 70 și 100 ani), care au petrecut ani în închisorile comuniste din Europa de Est datorită mărturiei lor creștine. Unii dintre ei au fost ținuți în celule comune împreună cu părinții mei. Mulțumim pentru rugăciunile și cadourile voastre. Mihai Wurmbrand.

Asociația Creștina Sabina Wurmbrand este o asociație non-profit, definitivă prin hotărârea Judecătorei Sectorului 6 din 11.12.2015 în dosarul 31699/303/15, înscrisă în Registrul Asociațiilor și Fundațiilor la numărul 108 din 11.12.2015. . Daruri pentru această lucrare misionară creștină se pot trimite la: Banca Comercială Română, Cod Swift: RNCBROBU: Conturi IBAN RON: RO27RNCB0068149171380001, US Dollar: RO97RNCB0068149171380002, EURO: RO43RNCB0068149171380004.

*(Pentru că mulți creștini ajutați în trecut au murit, continuăm să ajutăm pe soții sau soți, dacă se mai află în viață. Preotul Crăciun nu a fost căsătorit.)